

3. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε εξάλλου προσηκόντως υπόψη το προβληθέν από την αναιρεσείουσα υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που εξυπηρετεί η πρόσβαση στις σχετικές περιβαλλοντικές πληροφορίες.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Erding (Γερμανία) στις 19 Οκτωβρίου 2018 — F. κατά Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Υπόθεση C-656/18)

(2019/C 16/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Erding

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: F.

Εναγομένη: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 7ης Νοεμβρίου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Προσφυγή της 30ής Οκτωβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-676/18)

(2019/C 16/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande, C. Cattabriga, G. von Rintelen)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει, το αργότερο έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2016, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2014/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014 (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να γνωστοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας·
- να επιβάλει στο Βασίλειο του Βελγίου, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, την καταβολή χρηματικής ποινής ύψους 49 906,50 ευρώ ημερησίως από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση λόγω παραβάσεως της υποχρεώσεως ανακοινώσεως των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 2014/36/ΕΕ, και η οποία θα καταβληθεί σε λογαριασμό που θα ορίσει η Επιτροπή·
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Τα κράτη μέλη όφειλαν, δυνάμει του άρθρου 28, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/36/ΕΕ, να λάβουν τα αναγκαία εθνικά μέτρα ώστε να μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2016. Ελλείψει ανακοινώσεως των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας από το Βέλγιο, η Επιτροπή αποφάσισε να προσφύγει ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή προτείνει να επιβληθεί στο Βέλγιο ημερήσια ποινή ύψους 49 906,50 ευρώ. Το ύψος της χρηματικής ποινής υπολογίστηκε λαμβανομένων υπόψη της σοβαρότητας και της διάρκειας της παραβάσεως, καθώς και του αποτρεπτικού αποτελέσματος σε συνάρτηση προς την ικανότητα πληρωμής του εν λόγω κράτους μέλους.

(¹) Οδηγία 2014/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία (ΕΕ 2014, L 94, σ. 375).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court (Ιρλανδία) στις 7 Νοεμβρίου 2018 — Minister for Justice and Equality κατά ND

(Υπόθεση C-685/18)

(2019/C 16/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Minister for Justice and Equality

Καθού: ND

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Τα κριτήρια βάσει των οποίων μπορεί να καθοριστεί αν μια εισαγγελία που ορίζεται ως δικαστική αρχή εκδόσεως κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου του 2002 για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (¹), είναι δικαστική αρχή υπό την αυτοτελή έννοια του όρου στο πλαίσιο του εν λόγω άρθρου 6, παράγραφος 1, είναι ότι (1) η εισαγγελία είναι ανεξάρτητη από την εκτελεστική εξουσία και (2) θεωρείται, βάσει της δικής της έννομης τάξεως, ότι απονέμει δικαιοσύνη ή μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης;
- 2) Αν όχι, ποια είναι τα κριτήρια βάσει των οποίων ένα εθνικό δικαστήριο πρέπει να κρίνει αν μια εισαγγελία η οποία ορίζεται ως δικαστική αρχή εκδόσεως κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου, είναι δικαστική αρχή κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1;
- 3) Αν στα κριτήρια αυτά περιλαμβάνεται η απαίτηση η εισαγγελία να απονέμει δικαιοσύνη ή να μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης, πρέπει η συνδρομή της απαίτησης αυτής να εξετάζεται βάσει του ρόλου που έχει η εν λόγω εισαγγελία στη δική της έννομη τάξη ή μήπως πρέπει να κρίνεται βάσει συγκεκριμένων αντικειμενικών κριτηρίων; Αν απαιτούνται αντικειμενικά κριτήρια, ποια είναι τα κριτήρια αυτά;
- 4) Είναι η γενική εισαγγελία της Δημοκρατίας της Λιθουανίας δικαστική αρχή κατά την αυτοτελή έννοια του όρου αυτού στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου του 2002 για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).